

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Var Och Hur?](#) > [Ränta](#) > Finland

Ränta

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Föreskrivs "lagstadgad ränta" i medlemsstaten? Om så är fallet, hur definieras "lagstadgad ränta" i denna medlemsstat?

Med "lagstadgad ränta" avses i den finska lagstiftningen både den räntesats som tillämpas på en utestående skuld före förfallodagen och dröjsmålsräntor. Bestämmelser om båda typer av lagstadgad ränta fastställs i räntelagen (633/1982). Skyldigheten att betala ränta eller dröjsmålsränta fastställs enligt räntelagen, såvida annat inte följer av gäldenärens skyldighet eller ett handelsbruk eller såvida inte annat föreskrivs i lagen (2 § 1 mom. i räntelagen).

2 Om ja, ange belopp/räntesats och den rättsliga grunden för detta. Om olika satser för lagstadgad ränta föreskrivs, vilka omständigheter och villkor gäller?

Ränta på skulder: Gäldenären är inte skyldig att betala ränta för perioden före skuldens förfallodag (3 § 1 mom. i räntelagen). Det är dock möjligt att komma överens om att ränta ska betalas. Om skyldigheten att betala ränta har avtalats utan att räntesatsen har fastställts ska gäldenären betala årlig ränta i enlighet med den referensränta som avses i 12 § i räntelagen (3 § 2 mom. i räntelagen).

I konsumentskyddslagen (38/1978) fastställs bestämmelser om lagstadgad ränta för konsumentgäldenärer, särskilt när det gäller finansiella skulder baserade på konsumentkrediter.

Enligt ändringen av lagen som trädde i kraft den 1 september 2019 får räntan på den kredit som konsumenten utnyttjar inte avtalas vara högre än 20 % (7 kap. 17 a § i konsumentskyddslagen). Denna bestämmelse gäller kreditavtal som sluts från och med den 1 september 2019, med vissa undantag. Innan denna bestämmelse trädde i kraft i september 2019 fanns ett räntetak kopplat till den effektiva räntan för krediten (den referensränta som avses i 12 § i räntelagen plus 50 procentenheter), men detta gällde inte bland annat lån på 2 000 euro eller mer.

På grund av covid-19-situationen gjordes även en ändring av konsumentskyddslagen som innebar att maximal ränta för vissa typer av konsumentkrediter tillfälligt beräknades till 10 % (7 kap. 17 c § i konsumentskyddslagen). Denna bestämmelse gäller från den 1 juli 2020 till den 30 september 2021.

Ovanstående räntor kan tillämpas parallellt, beroende på faktorer som kredittyp (enhetsbelopp eller kredit med obestämd löptid) och när krediten beviljades, eller det datum då krediten med obestämd löptid utnyttjas.

Dröjsmålsränta: För avtal som omfattas av lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal (30/2013) är den lagstadgade dröjsmålsräntan åtta procentenheter högre än den referensränta som gäller vid den berörda tidpunkten (4 a § 1 mom. i räntelagen), dvs. räntesatsen är för närvarande 8,0 % (hösten 2020). För andra avtal är den lagstadgade dröjsmålsräntan sju procentenheter högre än den referensränta som gäller vid den berörda tidpunkten (4 § i räntelagen), dvs. för närvarande 7,0 % (hösten 2020).

När det gäller konsumentkulder är bestämmelserna om dröjsmålsränta i räntelagen tvingande lagstiftning och det är inte möjligt att avtala en högre dröjsmålsränta (2 § 2 mom. i räntelagen). Det bör dock noteras att om dröjsmålsräntan är lägre än den ränta som skulle betalas för gälden för tiden före förfallodagen, ska dröjsmålsräntan betalas enligt samma grund som före förfallodagen. Om gäldenärens åtagande däremot är kopplat till en överenskommelse om konsumentkredit ska dröjsmålsräntan betalas enligt samma grund som före förfallodagen under en längsta tidsperiod på 180 dagar efter det att hela skulden har förfallit till betalning. Om en domstol meddelar en dom i fråga om gälden innan nämnda tid löper ut, ska ränta betalas enligt samma grund som före förfallodagen till dess att domen meddelats (4 § 2 mom. i räntelagen).

För andra kulder än konsumentkulder är det möjligt att komma överens om räntesatsen för dröjsmålsräntan. I avtal som omfattas av lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal är det dock inte möjligt att komma överens om att borgenären inte ska ha rätt att debitera dröjsmålsränta, och om gäldenären är en upphandlande enhet är det inte möjligt att komma överens om en lägre dröjsmålsränta än den som fastställts i 4 a § 1 mom. i räntelagen (8 § i lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal). Om betalningar omfattas av lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal och om dröjsmålsräntan är längre än den ränta som skulle betalas för gälden för tiden före förfallodagen, ska dröjsmålsräntan betalas enligt samma grund som före förfallodagen (4 a § 2 mom. i räntelagen).

3 Finns det, vid behov, ytterligare information om beräkningen av lagstadgad ränta?

Den referensränta som avses i räntelagen är den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpat vid den sista huvudsakliga refinansieringstransaktionen före den första kalenderdagen i varje halvårsperiod avrundad uppåt till närmast följande halva procentenhet (12 § i räntelagen).

4 Finns det på nätet gratis tillgång till den rättsliga grund som nämns ovan?

En icke-officiell engelsk version av räntelagen finns [här](#).

De finska och svenska versionerna finns [här](#).

De finska och svenska versionerna av lagen om betalningsvillkor i kommersiella avtal finns [här](#).

De finska och svenska versionerna av konsumentskyddslagen finns [här](#).

Senaste uppdatering: 19/04/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.